

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010600
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6717010600.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. K., stíhaného pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 12. januára 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/189/2017 zo dňa 04.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. K. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/189/2017 zo dňa 04.11.2019 bol obžalovaný W. K. uznaný vinným zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, nezisteným spôsobom si neoprávnene obstaral dlhú opakovaciu strelnú zbraň - malokalibrovú pušku československej výroby zn. D. O., model 2, kalibru XX Q. W., v .č. XXXXXX, ktorá bola opatrená puškohľadom zn. V. V. X-XxXX E a túto následne prepravoval v zverenom úžitkovom vozidle zn. F. A., EČ: LC-XXX BI a dňa 21.10.2011, kedy bol o 22.00 hod. na križovatke ciest medzi obcami T., A. a D. kontrolovaný hliadkou PZ a uvedená zbraň mu bola príslušníkmi PZ odňatá, pričom držba a nosenie takejto zbrane podlieha povolovaciemu konaniu v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive.

Za to súd obžalovanému podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný W. K., a to prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný svoje odvolanie smeroval proti výrokom o vine a treste. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba namietala postup príslušníkov PZ, ktorí kontrolovali motorové vozidlo obžalovaného. Zasahujúcim policajtom obhajoba vytýkala hrubo neštandardný prejav a použitie slov typu „už vás máme“, ktoré svedčili o hrubej zaujatosti a absencii akéhokoľvek nadhľadu či rešpektovania prezumpcie neviny. Ďalej obhajoba poukázala na to, že vznesené obvinenie a následná obžaloba v tejto trestnej veci spočívali pôvodne v dvoch skutkoch a dvoch trestných činoch, pričom prioritným bolo podozrenie zo spáchania trestného činu pytlactva. V tejto súvislosti obhajoba konštatovala, že uplatnenie jednej zo zásad trestného práva, a to „in dubio pro reo“, sa v tomto prípade priam núkalo ako najspravodlivejšie riešenie posudzovanej trestnej veci, čoho dôsledkom by malo byť oslobodenie obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby, keďže skutok obžalovaného nie je trestným činom.

Vo vzťahu k svedkovi JUDr. K. obhajoba berie jeho tvrdenie ako jeho snahu neupriamiť pozornosť OČTK na jeho osobu a konanie v snahe vyhnúť sa skúmaniu jeho trestnoprávnej zodpovednosti. Ničím nie je hodnoverne spochybnená obžalovaným tvrdená skutočnosť, že predmetnú zbraň našiel zabalenú v deke na pietnom mieste a že túto mienil po dohode, či už priamej alebo konkludentnej so svedkom JUDr. K. ohlásiť po nájdení telefónneho signálu na polícii, alebo ju na políciu dopraviť.

V neposlednom rade obhajoba namietala tak isto postup súdu, pokiaľ ide o nevypočutie svedkyne S. K., čím bol nedostatočne zistený skutkový stav tak, aby mohol byť obžalovaný bez akýchkoľvek pochybností uznaný vinným zo spáchania žalovaného trestného činu. Záverom obhajoba spochybnila aj procesný postup odvolacieho súdu vo vzťahu k prikázaniu tejto trestnej veci na konanie inému príslušnému súdu. Preto navrhla, aby konajúci súd v celom rozsahu oslobodil obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b), c) Tr. por., eventuálne, aby postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na ich návrh, ktorý urobili pred prvostupňovým súdom, a to žiadosť o vypočutie svedkyne S. K., ktorá sa mala nachádzať vo vozidle v čase ešte pred vykonaním kontroly príslušníkmi polície a mala sedieť na zadnom sedadle predmetného vozidla. Ďalej obhajca poukázal na neštandardný postup policajtov voči obžalovanému ešte pred nastúpením do služobného motorového vozidla, a takisto ďalej poukázal na to, že vo vozidle sa v tom čase nachádzal aj svedok K., ktorý je advokátom a voči jeho osobe nebol postup príslušníkov polície rovnako dôsledný, ako voči obžalovanému. Z uvedeného dôvodu požiadal odvolací súd, aby rozhodol tak, ako to uviedli v petite ich odvolania.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že Okresný súd Zvolen vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že táto trestná vec je pred krajským súdom prejednávaná po štvrtýkrát, pričom v prvých dvoch prípadoch bol napadnutý rozsudok vo veci zrušený a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. V treťom prípade bol opätovne napadnutý rozsudok vo veci zrušený a vec bola prikázaná na rozhodnutie Okresnému súdu Zvolen.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa prvostupňový súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s obsahom výpovedí svedkov N. S. - člena hliadky OO PZ Lovinobaňa, ktorý spolu so svedkom U. C. - veliteľom hliadky, vykonával hliadkovú službu, pričom v čase o 21.50 hod. na križovatke medzi obcami T., A. a D. kontrolovali úžitkové motorové vozidlo zn. F. A., EČ: LC-XXX BI, ktoré viedol obžalovaný. Obaja svedkovia potvrdili, že obžalovaný im neoznámil, že v motorovom vozidle mal zbraň, naopak túto sa snažil skrývať a po tom, čo ju vo vozidle objavili, menil verzie o pôvode tejto zbrane.

Najprv nerešpektoval výzvu policajta, aby odkryl deku, ale zbraň zabalenú v deke preložil zo sedadla na podlahu vozidla za predné sedadlá. Následne na otázku, čo vie o tejto zbrani, odpovedal, že je to vzduchovka a tváril sa prekvapene. Potom povedal, že nevedel, že v aute bola zbraň. Tiež potvrdil, že nevlastnil zbrojný preukaz a že nemá ani doklady od zbrane. Následne uvádzal, že zbraň našiel v jarku

na kraji cesty pred obcou T.. V služobnom vozidle policajtom povedal, že aby to nechali tak, že zbraň je jeho, ale že nechce mať s tým žiadne problémy.

Svedkovia tiež potvrdili, že svedok K. - spolujazdec obžalovaného uviedol, že nemal vedomosť o tejto zbrani vo vozidle. Pri prehliadke vozidla bolo v batožinovom priestore nájdené aj halogénové svetlo.

Výpovediam svedkov N. S. a U. C. zodpovedali aj výpovede svedkov K. Z., ktorý dňa 21.10.2011 vykonával stálu službu na OO PZ Lovinobaňa, pričom potvrdil, že S. a C. priviezli obžalovaného na oddelenie a mali so sebou aj nejakú dlhú guľovú zbraň. Od hliadky sa dozvedel, že kontrolovali vozidlo, v ktorom bol obžalovaný a v ktorom našli túto zbraň.

Z výpovede svedka S. N. vyplynulo, že bol vlastníkom malokalibrovej pušky československej výroby zn. D. O., model 2, kalibru XX, Q. W., v. č. XXXXXX, ktorá bola opatrená puškohľadom zn. V. V. X-XxXX E, ktorú mu odcudzili z bytu a bolo po nej vyhlásené pátranie dňa 17.06.2009. Zbraň mu bola následne vrátená po jej nájdení v tejto veci.

V konečnom dôsledku z výpovede svedkyne K.. K. D. H. - vyšetrovateľky OR PZ Lučenec, vedúcej výjazdovej skupiny vyslanej na OO PZ Lovinobaňa má súd preukázané, že prevzala zaistenú zbraň od policajtov z OO PZ Lovinobaňa do trestného konania, ktorým úkonom začala trestné stíhanie.

Výpovediam svedkov zodpovedali aj listinné dôkazy vyhotovené bezprostredne po skutku, a to návrh na začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia zo dňa 21.10.2011, z ktorého vyplynulo, že vodičom motorového vozidla Fiat A. EČ: LC-XXX BI bol obžalovaný a že na zadných sedadlách sa pri kontrole vozidla našla zakrytá dlhá guľová zbraň zn. ČZ D. O., K. 2, kalibru XX, v. č. XXXXXX s puškohľadom. Zbraň patrila obžalovanému, ktorý nie je držiteľom zbrojného preukazu a nemal ani od zbrane preukaz.

Z úradného záznamu (č. I. 55 spisu) vyplynulo, že obžalovaný uviedol, že nie je držiteľom zbrojného preukazu, ten mu bol odobratý a nájdená zbraň patrí jemu. Z úradného záznamu (č. I. 170 spisu) vyplynulo, že obžalovaný policajnej hliadke počas cesty na OO PZ Lovinobaňa uviedol, že aby vec nechali tak, že on sa im zavďačí, že zbraň je jeho a nemá od nej papiere.

Z takto ustáleného skutkového stavu, potom ani krajský súd nemohol vyhodnotiť výpoveď svedka S.. N. K. na hlavnom pojednávaní za relevantnú, keďže v prípravnom konaní opakovane nevypovedal a jeho tvrdenia na hlavnom pojednávaní boli v rozpore s výpoveďou samotného obžalovaného. V tomto smere Okresný súd Zvolen správne vyhodnotil výpoveď tohto svedka za účelovú. Na doplnenie odvolací súd k tomu dodáva, že táto svedecká výpoveď mala pomôcť obžalovanému sa zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby, že príslušníci PZ, ktorí kontrolovali motorové vozidlo obžalovaného, mali mať neštandardný prejav vyslovením slov „už vás máme“, svedčiace o hrubej zaujatosti a absencie akéhokoľvek nadhľadu či rešpektovania prezumpcie neviny, odvolací súd toto tvrdenie obhajoby vyhodnotil ako irelevantné, keďže policajná hliadka v ten večer plnila povinnosti na úseku prevencie a odhaľovania trestnej činnosti pytlactva. Nevhodné správanie policajtov nebolo preukázané, naopak z listinných dôkazov vyhotovených príslušníkmi hliadky po skutku zdokumentovali správanie obžalovaného, ktorý nerešpektoval výzvy policajtov vo vzťahu k objavenej zbrani a o prehovárani policajtov, aby celú vec neriešili a nechali ju tak. V tomto smere krajský súd musí toto tvrdenie obhajoby jednoznačne odmietnuť a vyhodnotil ho ako neodôvodnenú obhajobu, ktorej jediným cieľom bolo spochybniť postup príslušníkov policajnej hliadky.

Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s hodnotením dôkazov obhajobou a v tejto súvislosti s možnou aplikáciou zásady „in dubio pro reo“. Skutkový stav prvostupňový súd totiž riadne ustálil, tento zodpovedá vykonaným dôkazom a preto ani krajský súd nemohol konštatovať splnenie podmienok pre aplikáciu zásady „in dubio pro reo“.

V neposlednom rade sa odvolací súd nemohol stotožniť ani s ďalšími námietkami obhajoby, týkajúcimi sa odpútavania pozornosti od konania obžalovaného poukazom na výpoveď svedka S.. K., údivom obhajoby, že vznesené obvinenie a obžaloba spočívali pôvodne v dvoch trestných činoch, pričom

prioritným bolo podozrenie zo spáchania trestného činu pytliactva a nevyhoveniu návrhu obhajoby na vypočutie svedkyne S. K..

V tomto smere sa krajský súd plne stotožnil so zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením tak, ako ho uviedol prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozsudku (str. 2 až 14).

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na 3 roky až 8 rokov.

V tejto súvislosti mal súd preukázané, že obžalovaný si bez povolenia zadovážil a držal strelnú zbraň vyššie identifikovanú, preto okresný súd správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, pri jeho ukladaní prihliadol ku všetkým skutočnostiam, na ktoré bol povinný zo zákona prihliadať. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery, pričom obžalovaný sa od spáchania tejto trestnej činnosti nedopustil ďalšej trestnej činnosti. Za toto jeho konanie bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od 3 rokov do 8 rokov, pričom súd obžalovanému pričítal v jeho prospech jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., teda že od roku 2004 viedol riadny život, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Pri prevahe poľahčujúcich okolností potom prvostupňový súd správne znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou, teda na 6 rokov a 4 mesiace. Obžalovanému potom uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom výkon trestu odňatia slobody mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Takto uložený trest za použitia zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. zohľadňuje aj samotnú dĺžku trestného konania v tejto trestnej veci tak, ako to uviedol prvostupňový súd v odôvodnení výroku o treste na str. 13 a 14 napadnutého rozsudku. Aj v tomto prípade sa krajský súd stotožnil s uloženým trestom obžalovanému, ktorý zodpovedá požiadavkám na individuálnu, tak aj generálnu prevenciu. V neposlednom rade je potrebné konštatovať, že pri ukladaní tohto trestu súd kládol dôraz na výchovnú funkciu trestu, ktorá aj podľa odvolacieho súdu má zabezpečiť účel trestu v zmysle § 34 Tr. zák.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného Radoslava Miadoka ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.